

□ □ "Evren; benim gördüğüm, işittiğim, tattığım, kokladığım, dokunduğum yani algıladığım ya da yaşadığım kadardır; ne az ne de fazla..." (Oruç Babadan Aforizmalar-19) Ve algıladığım bu evren,□ baştan□ sona hiç bitmeyecek sandığım bir masalın kurgulanmış senaryosu. Ne vazgeçmek mümkün ne de kabullenmek geçici olduğunu. Sonsuza kadar sürecek sanısı, içgüdüsel bir □ refleksi. Dünyanın merkezi benim. Her şey benim üzerime kurulmuş. Benim dışımda bir dünyanın olduğunu kabullenebilmem için kendimden vazgeçmem gerekir. Düşünebildiğim yer sınırim. Düşünemediğim her olguya yabancıyım. Bu yüzden düşünce boyutumu aşan her konu ürkütür beni. Düşüncemin sınırlarını zorlayabilmem için, önce o güne kadar düşündüğüm her şeyi yok saymam gerekir.

□□□□□ "Evrendeki her şeyde bir sır saklıdır; tabii görmesini bilene..." (Oruç Babadan Aforizmalar- 19) Bütün mesele burada..Yani görmesini bilmekte. Nasıl? Düşünebildiğim yer sınırim, demiştim hani. Düşüncemin sınırlarını genişletmek ve görmesini bilmek.. Zor...Çok zor... Yaşam bir çarkın ucunda ha bire döndürüp duruyor insanı. Bir oraya bir buraya... İnsana düşen, dişlilerin arasında acı çekmeden dönüşe iştirak etmek. Belki çok sıradan yaşıyoruz, belki verdiğimiz mücadele, □ kolayı seçmek...

□□□□□ Her şey elimizde gibi görünse de aslında elimizde olan yalnızca uyanık olmak... Neye ve kime karşı mücadele □ verdiğimizizi □ bilmek. □ İyi niyetli olmamız da işe yaramıyor çoğu zaman. Septik bir algılayış da ruhsal dengemize zarar veriyor. Maharet, ikisinin ortasını bulmakta ...

□□□□ **Çark hep doğru işlemiyor, hiç ummadığımız anda tersine dönüverdiği gibi, yine hiç beklemediğimiz bir anda bir salıncak gibi mest edip gökyüzüne savuruyor bizi. Yaşamın sürprizlerine açık olmalı bu yüzden. Ne acılar sarısmalı hak etmediği gibi, ne de mutluluktan başı dönmeli insanın. Sıkı tutunmalı ki dişliler yerinden oynamamalı.**

□□□□ **Tüm hastalıkların temel nedeninin sıkıntı olduğuna inananlardanım. Sıkıntılarımızla baş edemediğimiz her an yara alır bir kanadımız. Tepki, ya midemizden sesini duyurmaya çalışır, ya kalbimizden... Çoğu zaman kulaklarımızı tıkayıp, görmezden geliriz ağrılarımızı, sızılarımızı. Güzelim dünyamız daralır, kararır, o çok sevdiğimiz canımızdan bile vazgeçmek isteriz bazen. Çok ilginç olan da aynı acıyı yaşayan bir başkasına "Boş ver!", "Hayırlısı böyleymiş.", "Ucunda ölüm yok ya!" gibi teselli sözcüklerini çok kolay söyleyivermemiz.**

□□□□ **Dedim ya çark hep doğru işlemiyor. Bugün bir başkasının yaşadığını yarın bizim yaşamayacağımız ne malum?.. Mevlana: " Ne anlattıysan anlat, anlattığın karşındakinin algıladığı kadardır" ' derken ne kadar haklı. Anlaşılacak hepimiz için çok önemli. İletişim kurmadan mutlu olabilmemiz mümkün değil. Ancak iletişim kurmaya çalışırken de mutsuz olmamıza neden olan öyle çok neden var ki... Empatilerimiz, karşımızdaki insanın çektiği acıya sevinmek, içinde bulunduğumuz duruma şükretmek için. Ya da karşımızdaki insanın mutluluğunu kavrayıp, yenilgiye uğramış hissine kapılmak için.**

□□□□□ **"Tasadüflerin varlığını ve önemini kabul edersek, onları yönetme imkânına da sahip olabilir miyiz?" (Oruç Babadan Aforizmalar- 19) □ □ Güzel bir soru. Adam Fawer'in "Olasılıksız" adlı kitabı geldi şimdi aklıma. Yaşamın temel taşı olan enerjinin kelebek etkisi yaratması bu soruya cevap olabilir mi? Özgür irademiz tercihlerimiz üzerinde ne kadar etkili? Sorusunu da sormak mümkün tabii. Kuantum anlayışına göre, sürekli devinim içinde olan evrenin yeni oluşumları karşısında insan kendini yenileyebilecek hıza sahip olabilir mi? Beyin gücümüz evrendeki paradigmlar karşısında gardını alabilecek kadar güçlü bir enerjiye sahip olabilir mi? Zor sorular bunlar. Cevabı göreceli ve tartışmaya açık. Hatta alabileceğimiz cevapların çoğu kendisini dünyanın merkezinde gören insanı riyaya zorlayacaktır. Kendi dışında bir dünyanın farkında olmayan insan, belki de kendisiyle hiç istemediği biçimde hesaplaşmak zorunda kalacaktır. Başka dünyaların keşfine çıkmak, önce kendi gizemli ve henüz fark etmediğimiz derinliklerimizde yüzmekse boğulma tehlikesiyle karşı karşıya olmamız çok doğaldır. Hep sıradan ve kolaycı olmaya alıştığımız için sıkıntılarımızın, hastalıklarımızın, kaoslarımızın, düş kırıklıklarımızın, anlaşılammaktan kaynaklanan serzenişlerimizin özünde aslında kendimiz için hiçbir şey yapmadığımız gibi, başkalarının da umurumuzda olmadığı gerçeğiyle yüzleşmemiz gerekecektir. Sayın Ömer Faruk HÜSMÜLLÜ bu konuda noktayı şöyle koymuş:**

Söylemler ve Eylemler-7-

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Salı, 19 Temmuz 2011 01:22 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 17:43

“Evrende yasalar hakimdir, tesadüflerin ortaya çıkmasını sağlayan da bizim şu anda açıklayamadığımız bir evrensel yasadır.” (Oruç Babadan Aforizmalar- 19) □ Sustum....

19.07.2011